

СТАРМАЛИ

ГОДИНА VII.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годшња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10, — 5, — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се шиљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcellangasse, 56.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

Политичан Revue.

У Лондону ка' што чујем
Састаће се данас сутра
Конференција,
Јер то иште и зактева
Англо-франко-египатска
Диференција.

Ал међу тим, док се они
Око стола зеленога
Не искупе сви,
Хајд' новине да читамо;
Шта се збива тамо, амо,
Држимо Revue.

Задужују с' милиони.
Свађају се Напол'они — —
Не вреди ни грош.
Тамо малер за малером,
Пожар, потоп са колером —
Има л' штогод још?

У Норвешкој краљ је срећан,
Што му пркос није вечан, —
То с' бегенише.
Румунима с' Браћан враћа
Грчка с' нова правца лаћа;
Бугарска се каравелише.

На Цетињу све је стално;
У Загребу — зар банално?
Тиса чеше нос.
Таф лавира како уме,
Ал је многи Kornblume
Упао у нос.

Кикиндски се програм клати,
Јер не може да ухвати
Корена.
У Србију нуто среће,

Долазиду пуне вреће
Ордеа.

Многе вести нису спосне.
А чујел' се што из Босне?
Барем какав шпас?
Е бога ми ту се нешто
Замазује ћутом вешто,
— Ал се ипак чује глас.

Час-по нека пушка плане,
Па осветли јатагане, —
Кврцне самокрес.
„Разбојници!“ — тако с' зуцка,
Ал све нешто чешће пукца,
— Који је то бес!

Оно с' пише: „Segen; Friede“,
Али уз то иде приде
Неки мукли бук.
То ми на мир баш не мири,
Кад из цбуна пушка вири,
Ускок и хајдук.

То ми нешто чудно пада,
Од куд врага то баш сада,
Тај хајдучки труд,
Од куд сад баш то да ступи,
У Лондону кад се купи
Еуропски суд! . . . . .

Шетња по Новом Саду. CLXXXVII.

После слатких кандидатских говора пред избору посланика настало је време киселих краставаца и великих врућина, кад је свашта лакше, него радити, јер је човек на овој омари тако тром и тежак, да сваки мора из дубљине душе своје сажаљевати оне несретне људе, који су принуђени да штранацирају своје прсте бројећи банке, или да при 26° Реомирових

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

морају да дижу маказе и секу купоне; па још кога је бог каштиговао са једно 500 ланаца земље, тај тек има сада да се пати, јер није шала трудити се око испражњивања пуних амбарова лањске хране, да би се новој места начинило! Па узмите оне кукавце, што имају много новаца под интерес (25%) издатих, те сад кад дође нова храна и дужници до које крајцаре, па кад сви у једанпут нагрну да плаћају интерес! Какве ту тек има човек пискарије и досаде на овој несносној врућини! Сажалења достојни су и они, који на овој великој запари седе на министарским столицама — и они се заиста морају налазити у највећој запари! Врућина ова смета неизмерно и нашим госпођама, што се картају; помислите само какав их сад тек зној мора спопасти, кад губе на картама, кад су „платке“! Па кукавни калуђери наши по манастири, шта ли они имају да подносе у овим топлим данима! Да гладују — то не може нико од њих захтевати, а да по своме обичају једу толико печења и пију црно вино и ракију, то опет кад се ревносно ради тако ешофира човека, да постаје за сваки рад неспособан, пак се гдегод у хладу једва може да издува и одмори од племенитог напрезања. Врућина ова убија чисто вољу и нашим владицама, да чине по својој дијецези каноничне визитације и народ поучавају, него морају и они сироти да траже хладовине гдегод у Будапешти код „Јегерхорна“ или под Тисиним капијом и стрејом. Врућина јако досађује и владиним кортешима, као што се и прошлих избора видело, те су непрестано морали жеђ да гасе и да се пате око пива и вина, премда им се језик није сушио само од сунчане жеге, него још више од говора и наговарања. Но у колико је њихов говор постао већ знаменит и на гласу, у толико, опет говори њихових кандидата на сабору, неће баш много досађивати никоме, нити ће им се језик од тога сушити ни уморити.

Кад је говор о кортешима и о избору, не могу прећутати да не споменем овде једнога пријатеља, који је у Т-ском срезу гласао за владиног кандидата. Он је после избора овако приповедао једном своме сељанину:

— Хо брате, ала ти то лепо беше у Т. Паприкаш да не може бољи бити, а лебац као руда (мислио је „векне“, што су се раздавале)! Те ти одем у биртију па удри по паприкашу и вино, па онда одем и гласам; за тим опет у биртију, па онда опет одем па гласам, и тако сам ти ја, брајко, неких једанаест пута гласао. Него кажу, да оног посланика, што је изабран, неће да приме, те ће бити нов избор. Да хоће бог дати, да опет проживимо у Т. онако као пре!

Даклем као што видите, братац је врло одушевљен био за бирање, тако да је гласао једанаест пута за владиног кандидата. Он то сам приповеда и ја имам сведока. Онда се не треба чудити, кад читамо у новинама, да је било бирача, који су гласали и за покојне; да је кучебер један гласао за инцинира, који није био на биралишту; да је теле (у форми паприкаша) на многим местима решило избор владиног кандидата,

Него кад је о врућини реч, морам још нешто у зависти да споменем.

Док се ми патимо на врућини и на сунцу, долле има људи, који пландују у хладу.

Браћа Лаза Нанчић, Јаша Томић и Бранко Токић беху све до скоро у — хладу, заклоњени амрелом Пешиног братољубља и шатором штацанвалтовог господарства.

Па зар да им човек не завиди!

У Ш Т И Ц И.

△ У ајмашком крају у крчми кад „Буце и Геце“ договарају се нека браћа, да иду Давиду Старчевићу у помоћ, да му помогну парламентску радњу развијати.

☞ Кад је Старчевић тако противан Куену, који седи сада на Банском столу, како би било, кад би њега (Старчевића) на Банстол оправили?

⊙ Но, сад верујем пословици, да је ћутање зато, јер ови говори Старчевићеви на хрватском сабору заиста су блато!

□ Кад не може г. Старчевић да говорима својим поломи непријатељске стреле, нека покуша то по савету г. Нике Ћутањем.

§. Шта се ради у Србији? — Ниш-та!

☞ Ми одавно говоримо „с главе риба смрди.“ Но сад кад је опасност од колере, ваљало би те смрдљиве главе уклонити.

+ Место владиног двора сазида на је у Новом Саду на томе месту солара. — Сад ће ваздух око двора бити сав слан, те ће неким проузроковати јаку жеђ.

* Па сад нек ми каже ко, да је вода здравија нег' вино! Ето сви доктори тврде, да је пијаћа вода носилац колере, а о вино тако штогод нико се није усудио да каже.

Д Нисам никад чуо да и вино треба дезинфицирати, јер од њега нам не прети никаква опасност!

△ Давид Старчевић рече ономад у седници саборској за председника, да није способан ни за свињара, (а камоли за председника). Тако штогод о г. Старчевићу не би се могло рећи.

□ На министрове наредбе о колери одговарају солгабирови, феишпани и пандури г. министру: не можемо радити више ништа, јер смо јако уморени од кортешовања за изборе.

∨ Против владе колерине надамо се, да ће се и саме либералне власти наше ставити у опозицију.

Фи́ра. Спи́ро брата, немој се срдити, што ћу те нешто (можда и лудо) запитати.

Спи́ра. Међу пријатељима нема увреде. Даклем говори.

Фи́ра. Ето видиш сад је настала сезона да се иде у бање. Ја знам да ти у депу свом немаш толико бања да би могао ићи у бање,

али кад би п. пр. био каква крунисана глава, у коју би ти бању сад ишао?

Спи́ра. Ја би најволио ићи у Бања-Луку. — Али не ове године не би ишао никуд, него би дезинфициро кужан ваздух око себе, и тако би се старао како би могао сретно и мирно што дуже код куће остати.

И В Е Р Ј Е.

Чортановачки тунел већ има и своју занимљиву страну.

Ономад се возила туда једна лепа госпођица. У купеу преко од ње седео је један попа, а мало даље у крају један млад лаћман.

Кад влак уђе у тунел, у ону египатску помрчину, а лаћман се довуче полако са свога седишта, загрли госпођицу и онако својски је цмокне.

Кад је влак опет изишао на видело, госпођица замахне шаком, те попу добро ћуши преко образа (мислила је да ју је он пољубио, јер јој је виз-а-ви седео).

Наравно, да је знала да је то млади господин лаћман учинио, можда би њему опростила.

На Хрватском сабору дошло је у парламентаризму дотле већ, да Давид Старчевић засукује рукаве и зове Кутузовића ближе, да му расцопна главу.

Иначе влада азијатска колера у — Тулону, а ово на хрватском сабору је само Cholera post ras, која се тамо сваки час појављује.

„Видело“ (бр. 53.) вели у уводном чланку: „Општине и општинске власти последњи су беоцуг на строју државних власти.“

Из овога се види, да „Видело“ мисли, да државне власти треба да буду неки ланац (који стеже народну слободу), јер беоцуги знамо да састављају гвозден ланац; те с тога су по томе и државне власти у Србији неки ланац, кад су састављене из беоцуга!

Из Марсеља чујемо врло озбиљну „марсељезу.“
О колери.

Будимо на опрезу и сећајмо се речи из марсељезе: aux armes citoyens! („На оружје грађани!“), те

се латимо и ми оружја зарана, којим се против тог непријатеља војује.

Малер је велики, што наше власти у Угарској и иначе, забрањују владати се по „марсељези.“

У опкладу!

Ако је истина она лепа вест, да је наш Лаза Костић добио и примио у Црној Гори онај положај, у коме ће још боље моћи показати шта вреди, — хајде да се опкладимо да од оних искрених честитака, које ће за цело добити са свију ерпских страна, — прва честитка неће бити — Абердарова.

Ајде да се опкладимо, ако ко сме

Пецкало Стармалов,

(са допунштењем своје више власти.)

Проба пера.

XXVIII

Програми.

Бечкеречки, Новосадски,
Па Ђикиндски, — хој!
А ја мислим, како б' било,
Мили боже мој,
Да истакне свако српско
Место програм свој.
То мислећи подиђу ме
Неки врашки мрави.
Тад би злотвор хвалио нас:
„Баш сте Срби прави!“

XXIX

Чивутски савет.

Један Чивут, искусан,
Вешт у свом занату,
Рекао је некоме
Српском облегату:
„Драги Аргонауте,
Ви би златна руна;
Ал кад вам је већ стало
До лична рачуна,
Окајте се политике, —
Ту је мања рента;
Маните се програма,
Држите се процента!“

XXX

Језикословна крупница.

Филолози, ви можда не знате,
За то чујте из мог жутог кљуна,
Где је корен и од куд долази
Тај субстантив: бунџа.
Има једна биљка, коју кадгод влада
Непојмљивом глађу халаво динира
(Кадкад је и светлој круни презентира).
Па од оте биљке, — бунџом се зове —
Од оте се биљке бунџа деривира.
(Кома с' ово не допада,
Нек мете ad acta, —
Ал бадава, то су
Хисториска факта.)

Бука. Знаш шта би ја предложио председнику хрватског сабора?

Шука. Шта?

Бука. Кад председник српске скупштине, г. Абердар, носи мидер, нека председник загребачког сабора носи оклоп и штит, јер као год што мидер служи Абердару на то, да не иде криво (што председник једне скупштине никако не треба да чини), тако би г. Крестићу био нуждан оклоп, да се сачува од парламентарне струје, што влада на сабору.

Бука. Знаш ли шта је мени чудно?

Шука. Но!

Бука. Читајући радњу хрватског сабора, видим сваки час уметнуто: „Смеј.“ — какав их смеј напао, кад се тако жалосне ствари збивају!

Шука. Та чекај мало, можда ћеш скорим читати и „Плач“!

Пуслице.

Овогодишње лето (бар до сада) изгледа, као да је сунце од многих чуда и покура, које на земљи гледа, добило запалење мозга, те је с тога виши санитетски савет решио да на небу устроји велики, хладан душбад.

Чујемо да су се ванредни судови у Србији распустили. Но неки држе да су они само одгођени, до састанка нове скупштине у Нишу, јер се увидело, како они благодетно дејствују на подизање уставног опадања.

Ниш је и за то изабран за састанак скупштине, што је тамо врло блага клима. Т. ј. посланици са полицајским мандантима, нигде не би могли тако мандарински главама својим климати, као што се то може у Нишу.

Оно са несретном Илком била је само проба; — Виделовци су сад тек показали мајстерштук, кад су целој опозицији наједаред запушили уста(в).

Онај песник из Вршца пева да „Тиса Шандору даје шаком“. Можда се и њему проктело да од Тисе што добије шаком. Ми ћемо му радо издати сведоштво да је то заслужио.

Друге скупштине подижу владине буџете, да би добили што више права, — а Нишка скупштина мораде вотирати грдан новац онда, кад се народу сва

права поништише. Кад се тако скупо плати своје зло, то се онда заиста зове скупштина.

Ко прође поред Новог Сада, па види гомиле ђубрета на бари, сваки ће помислити да су то неке нове санитетске мере, то јест да су барикаде, којима се Новосађани ограђују против колере.

Због колере не требада будемо невесели, доста ако будемо сетни, т. ј. ако се сетимо, што пре на „Стармалог“ претплатити, јер ово је последњи број овога полгођа.

Врло промишљена наздравица.

Ове године, лицем на Ђурђев дан, била је у нашем манастиру архијерејска служба, а после службе леп монастирски ручак у почаст владици. Један гост устаде и наздрави владици овако:

„Високопреосвештени Господине! Отац небесни нека вам дарује Матусалемова лета, Соломонову мудрост, Самсонову крепост и — Митарово покајаније!“

Сви гости поустајаше да се са владиком куцну говорећи „да бог да! да бог да!“

„Да бог да!“ викнух и ја, који сам све то кроз прозор гледао и слушао.

Прњаворац.

Попа и чизмар.

Дошао попа чизмару:

— Молим вас сашите ми чизме за 40 мученика.

— Хоћу, господине, драге воље; и тако сам сад баш беспослен са толиким калфама.

После неког времена дође попа по чизме:

— Ево, господине, сви четрдесет пари, један до другога.

Кад попа виде 40 пари чизама, па помисли колики ће ту рачун бити, сав се озноји, и једва промуца:

А за бога, човече, — — —

— Опростите, господине ја нисам чуо да сте и за бога наручили.

*

*

(Чујемо, да ће у овој ствари доћи до процеса; и многи се адвокати нуде попи, да га пред судом бране — али ако неће попа, они ће заступати чизмара. То је њима све једно.)

Гиган.

Мала млекарица.

„Милче чедо!“ Казала нека госпођа „реци матери, да не ћу више, да ми доносиш овчија млека, здраво је густо, него кравља.“

Кад сутра, а она опет донела овчије млеко: „Ево“ вели „мати је данас усугла више воде него досад.“

Арапи и ђаво.

— Рикерт. —

1.

Отишао Арапима ђаво
Када храну хтедохе сејати.
„Господар сам пола света“ — рече —
„Пола хране имате ми дати“!

2.

Арапи му одвратише тада
„Дољна пола нека буде твоја“.
Али њему по вољи не беше;
„Горња“—рече—„нека буде моја“.

3.

Тад Арапи посејаше рену.
Кад би време да се репа дели,
Ђаво доби пожугело лишће,
А рену су Арапи узели.

4.

На годину када опет дође
Те им рече пакосно, срдито:
„Дољна пола биће од сад моја“
Тад Арапи посејаше жито.

5.

Кад би време да се жито дели,
Арапи су класје задржали;
Пола сламе — да накао греје —
Превареном ђаволу су дали.

Ив. М. Поп. Зија.

ИЗ ШКОЛЕ.

Учитељ. Но ђоко баш си прави магарац, незнаш
баш ништа.

Ђока. Е нештам да, каже моја мати, да ја још
много знам, немам ја још ни шест година.

Б.

Учитељ у присуству школ: управитеља.

Перо! Кажу колико је двапут четир?

П. Двапут четир тринајст. Добро је!

Исо! А кажи ти, колико је четир пута шест?

И. Четир пута шест тридесет и осам. Добро је!

Персо! А колико је трипут девет?

П. Трипут девет шездесет и два. Здраво добро!

Управитељ погледа час учитеља час опет децу
па ће убезекнут најпосле рећи: Та шта ви то госпо-
дине говорите да је добро, кад није? Е рече учитељ:
Кад они буду као ја и ви, знаће они да није тако,
а за сад нека се деца само слоб де.

Б.

Шта је земљописаније? запита једаред учитељ
свога ђака.

Земљописаније или ти Катихизис јест такова нау-
ка, која нас учи добро рачунати и правилно читати
и писати.

А право Милоше, живијо!!!

Б.

На последњем овогодишњем испиту запита све-
штеник једног ђака из „висних“ разреда: Шта бива
с' душом после смрти?

Иде у Чистителни огњ, одговори дете. Да смо
весели с учитељем заједно!

Б.

Досетке, наивности и др. из дечија света.

(Продужење)

Отац (идући са својим синчићем из
цркве кући.) Е мој синко, морам за те укорим.
У први треба свако да мирно стоји, да се богу мо-
ли, гледа пред-а-се, а не да звера и тамо и амо, као
што си ти данас радио.

Синчић. Је ли тата, а како си ти то опазио,
кад си се молио богу и гледао пред-а-се, а ја сам
стојао сасвим на другој страни.

Мати дала своје сину јабуку, а он је држи на
длану, па је очима мери и погледа на оне друге ја-
буке на тањиру, које су много веће.

Мати, Запамти, чедо моје, што ћу ти казати:
човек треба и са малим да је задовољан.

Син. Па ја то знам. Ја сам задовољан и са ма-
лим. Али кад добијем веће онда сам још задовољнији.

Мати послала Зорку у „шпајз“ да донесе парче
сапуна; у „шпајзу“ је било и суви шљива, које је
Зорка тако радо јела, — а мати јој то није ни кра-
тила, само се бојала да не једе много, да јој не би
шкодило. Кад се Зорка вратила из „шпајза“ запита је.

Мати Кажу ми право, јеси ли појела коју шљиву?
Зорка. Јесам.

Мати. А колико си појела.

Зорка. Смем ли казати истину?

Мати. Није то смем ли, него мораш казати истину.

Зорка. Али ја се бојим.

Мати. А шта се бојиш?

Зорка. Бојим се да ћу слагати.

Малога Ханзику чешће виђам, јер седи у кући
где и ја. Он још нема ни две године али је врло па-
метно дете. Не зна још добро говорити, али кад му
родитељи што једу, а он је гладан, онда уме да каже:
ми ау (т. ј. *mir auch*).

Ономад даде му мати један ваљшак, а кад се
мало за тим опет у собу вратила, али у Ханзику нема
ваљшка него га једе мачка.

— А што си дао твоје јело мачки? — Запита
га мати.

А Ханзика се смеје и пружајући руком на мачку
и подражавајући мачкин глас вели: ми ау! ми ау!
(Хтео је да приповеда, како је мачка дошла к њему,
па је искала: *mir auch, mir auch!* па како јој не
би дао кад иште!)

Мирко је дете мало од 4—5 година бистро и
весело.

Једном ће му тетка сести за гласовир, да свира,
а он ће на ото: јел' тетка смем ли ја уза те да сед-
нем па да слушам?

Како да не добро дете, рече му тетка. Мирко је
слушао неко време, па ће запитати: јесули то све ласте
што свираш? (ноте са реповима).

Другом приликом видио је исти где се чешља тетак четком са гвозденим зубићима, па ће га запита-та: А јел' тетак, зар се и људи чешљају са чешагијом?

Опет једном, када се мама са „рајспулфером“ пудеровала гледало је дете Мирко пажљиво посматрајући маму, па ће једном запитати: А јел' мама, па зашто меће тетка маломе Богдану то исто на г.....? (табло).

Матћ. А где је сланик, Сокице?
Сокица. Скочио је са стола, па се разбио.

Песме једног калуђера *)

I.

Немам гласа немам срца
немам снаге немам моћи,
да до тебе душо моја
у полету могу доћи.

Од зорице до вечера
мислим на те сваког дана,
и у ноћи тебе сањам
дико моја закључана.

И у школи и у цркви
у заносу светог плама,
ти с' једина моја мисо
ти ми вера над верама.

Ти си узор мог живота
ти си онај дух мој свети,
ти си узор свега знања
папетнији од памети.
Ти си слика мога лика
ти си округ мога ума
ти си срећа над срећама —
дивни кључе — од подрума.

II.

Каже за ме свет пакосни
да ја пијем много, —
ја то нећу порицати,
како би и могло?!
Јест, да пијем али с водом
кад ми дође згода,
пет трећина само вина
а све друго вода.

III.

Ал би вола да сам чеп
био б' увек бар мокар,
или да сам макар враћ
ил славина да сам бар,
Још би боље било, гле,
да сам буре ил бокал
ал најбоље било б' још
да сам вино ко кристал.

Гиган.

Из позоришта.

Један господин седео у позоришту у партеру. Пред њиме сеђаше нека госпођа, која је имала шешир на глави, а тиме му је много сметала да види шта на позорници бива.

Господин је замоли да шешир скине, но она се чињаше и невешта.

Онда јој он шапну: „Поштована госпођо, ако не скинете шешир, узбуниће се цела публика, па ће гас натерати да морате шешир скинути.“

Но госпођа се чини као да не чује.

Онда господин узео свој шешир (цилиндр) па га мету себи на главу. — Чим је то урадио, сви који су иза њега били повикаше гласно: Шешир доле!“

Госпођа, која се није освртала, мислила је за цело да се ти гласи не тичу. Покуњи се, па скиде шешир.

Бадава; — мајсторија козе пасе.

Моја прија Сара.

То вам је жена! као змај. Пије као гуја, пуши к'о Турчин (ал само по где кад), сама тера кола увек, Па како изгледа и ако увек ради!

Једаред прошао шваба кроз нашу варош К. па сусрео се с мојом прија-Саром. Она са пуним, а он с празним колима па опет не ће да сврће с пута жени, к'о вели нек она цурукне, Море швабо уклони се с пута!“ Не да њему враг мира „Ја не ће, ја не може! —

„А шта не ћеш“ повиче моја прија-Сара, скочи с кола, па све бичем швабу по очима, а он све јауче. Скупио се свет, па се смеје. А Шваба, да би се оправдао и некако дао себи удовољства“ све трчи око кола и виче „то не шена . . . Ја! то не шена, то је мушко!“.

П. — ар.

Наши ситнији малери.

Кад је умр'о преклане
Наш натарош Дина,
Ми мишљасмо: Сад ће нам
Остат' више вина.
Ал нам није суђено
Да терамо кера, —
Кол'ко ј' гут'о Дина пре,
То сад с лозе (пре нег зре)
Строши филоксера.
А што од ње остане,
То попије слатко лане
Нов натарош Пера,
И жена му Мера,
И њезина ћера
Са седам ш . . . ера.

Бакота.

*) Случајно се десило да је у 17. броју изишла од ових песама IV-та, а изостале прве три.

Јова и Нова.

Јова. Реци ми брате отворено ако хоћеш по-ваца, немој да се стидиш!

Нова. Боже сахрани, шта више баш се сад најбоље осећам, још ми сад најбоље стоји каса.

Јова. Тако! Е па молим те брате узајми ми једну петицу. ЊИ

Пијавице.

Доктор. Но госпо, како је Вашем мужићу е да ли помогоше пијавице.

Госпа. О господине докторе, врло траљаво. Две је које како прогутао ал оне друге четир морала сам му испећи. ЊИ.

Утеха.

Нека жена, која је дошла на гроб свога мужа, и ту се на гробу својски исплакала, напослетку се и утиша и рекне: То ће ми бити сад бар једина утеха, знаћу где је преко ноћ. ЊИ.

Мати и ћерка.

Мати. Кћери! Ти би добро учинила кад би се удала ал још боље кад се неби удала

Ћерка. За мене је доста, ако, добро учиним а ко хоће боље широко му поље. ЊИ.

* * *
Заваде се једном два ђака; један је био дебелко а други слаб. Заваде се тако да слабији позове дебелка на двобој, и то на пиштоље. Дебелко пристане али примети ово: Ти си мршав, а ја сам дебео, па није право ти ћеш мене лакше погодити. Него, ја ћу измерити на своме телу колико си ти широк, и ту ме мораш погодити, иначе не ник. С.

* * *
Један висок човек седео у позоришту на свом месту. Иза њега је било још публике, и публика за њим је мислила да он стоји и да ће већ сести кад се дигне завеса. Но сад се кортина дигла, на њихово велико чудо исти човек није сео. Публика почне викати: Седите, седите. А он да види шта је, устане. А публика за његови леђи стане викати: Но тај се пење још на клупу. С.

* * *
Продавао један цига коња, па лаже што му на уста дође. Мало даље опет стоји један циган па слуша.

Циган што је продавао коња рече другом циги: Та дед ми похвали коња. А цига тек њему: Та како да га хвалим, нећу, кад си јуче на њему ухватио зеца, мени ниси дао ни парчета. С.

* * *
Кад сам баш пре путовао пешке, зло је то било. Али и у злу има добра. Стигне ме неки фетер на коли.

Помоз бог фетер.

Пог ти тобро тао, одговори фетер.

Молим те хоћеш бити тако добар, да ме повезеш до идућег села.

Не, био је кратак фетеров одговор.

Али молим те повези ме па ћу ти казати нешто, што ти је милије од сто форинти.

Фетер ме погледи па рече: топро, хајде коре на кола.

Ја ти седнем лепо на кола а мој ти фетер радознао шта је, па све по коњи, само да дођемо брже до села, па да му кажем.

Кад смо били већ близу села, а фетер ме запита: Шта је то?

Но ја му нисам хтео рећи, док нисмо дошли баш под село.

Фетер стане с коли, ја се сиђем па одмакнем мало даље да ме не би дохватио канцијом.

Фетер се избечио па чека шта ћу ја казати, а ја му рекох: Две стотине форинти, па нокат. С.

* * *
Пође једном Србин са Швабом да краду. Уђу у једну авлију. Газда осети, узме пушку па изиђе у авлију. Смотри једног па пуцне и згоди Швабу. Види и другог па га кундаком по леђи.

Сутра дан их ухвате и затворе, а Шваба ће Србину. Кундак винч'ик. Србин на то Шваби: топра тана. С.

!!! Најновији телеграм!!!

У НОВОМ САДУ. Предат 1. јула 12. сах. 0 минути ноћу. — Овај час стиже у администрацију „Стармалог“ један одличан гост, а то је

НОВА ГОДИШЊА ЧЕТВРТ,

и мисли се бавити овде три месеца дана. Гост се овај по занату свом бави раздавањем хартије у промену и то под врло пробитачним условима за публику:

ЗА ЈЕДНО ПАРЧЕНЦЕ ХАРТИЈЕ (1 фор.)

даје он

ЧИТАВИХ ДЕВЕТ ВЕЛИКИХ ШТАМПЕНИХ ТАБАКА ХАРТИЈЕ

И тако позивамо нашу штот. публику, да не пропусти употребити ову пробитачну прилику, која се не јавља сваки дан (наопако кад би сваки дан нова четврт долазила!) а администрација „Стармалог“ ће у овој ствари посредовати: нека дакле сваки изволи слати на њу то парченце хартије, што беспослени људи зову 1 фор., а „Стармали“ јамчи, да ће обећаних 9 табака сваки у своје време (т.ј. ако пошта не буде крапа) уредно добивати.

Администрација „Стармалог.“

Одговори уредништва.

Грофу од Монте Балда. Ваша прича: „Два научењака“ „мало је сувопарна, — а канда ће бити и увредљива за два човека, — које ми не познајемо, те би се можда и о њих огрешили кад би вашу причу штампали. Можда ће нам обећане песме боље пристати. Јавите тачно адресу па ћемо вам рукопис вратити. — Оно је друго ствар администрације, која је у Н Саду.

„Миридита.“ Није за штампу.

М. Г. у Д. Белешке досетака и наивности из дечијег света, увек радо примамо. Хвала вам на послатим белешкама. Пошљите ако још имате.

„Трн у оку.“ — Подвукли смо првеном писаљком она места, која нам се чине преслана. Послали би вам, ако хоћете да то преиначите, — али не знамо адресу вашу.

Д—ону. Лепо је то, кад треба рећи истину у брк. Али госпођица Н. сигурно нема бркова. Ајде да је бар поштедимо, бар до прве прилике.

Новије књиге и листови

припослане уредништву на приказ.

Две студентске расправе. Од И. Руварца. У Н Саду, Штампарија А. Пајевића 1884.

Живот и дела великог Ђорђа Петровића Карађорђа, П. књига (Живот његових војвода и јунаха) са 10 слика. Сабрао написао и излао К. Ненадовић. У Бечу штамп. А. Вернаја, 2884. Цена. 2 фр. 80. или 5 динара и 60 пара.

Природне науке за народ и школу Од Бернштајна превео Бож. Савић. Свеска I. У Београду, кр. срп. штампарија 1884. Цена 1 динар или 50 новч.

Нигијена или одгајање дјесе и прво доба живота. Издање француског хигијенског друштва. У Дубровнику, штампарија Флора. 1884.

„Србинови Листићи.“ Излази по потреби. Цена једном броју 5 новч. — Уређује издаје и штампа Србин — Милош Грабовачки.

Летопис Матице Српске. Уређује А. Хаџић. Књига 138. у Н Саду срп. штампарија др. Св. Милетића 1884. Цена 70 н.

Уз прело и село. Народне приповетке за старо и младо. Издање српске књиж. Браће М. Поповић у Н Саду. 1884. Цена 20. н.

Прво ц. кр. прив. Дунавско паробродско друштво.

РЕД ШЛОВИДБЕ.

Пошт. лађа
од 1. априла

1884. до
даље наредбе.

Од НОВОГ САДА у ТИТЕЛ и станице НА ТИСИ: Средом и недељом у 5^{1/2} сах. после подне.

Од НОВОГА САДА у ЗЕМУН-БЕОГРАД: сваки дан у 5^{1/2} сах. после подне.

Од НОВОГА САДА у ОРШАВУ-ГАЛАЦ: Средом, петком и недељом у 5^{1/2} сах. после подне.

Од НОВОГА САДА у ЦАРИГРАД преко РУШЧУКА-ВАРНЕ: Недељом у 5^{1/2} сах. после подне.

Од НОВОГА САДА у БУДИМПЕШТУ: Сваки дан у 10^{3/4} сах. пре подне.

Н. Сад. 30 марта 1884.

Агенција.

ОГЛАСИ.

Овим стављам до знања свима штованим адвокатима, да отварам 19. јунија ов. год. у Вршцу моју адвокатску канцеларију, и да ћу од тог дана радо њих и њихове клијенте заступати у свима кривичним и грађанским стварима.

3—3.

ЕВЖЕН КУНА.

Слободан сам пошт. публици јавити, да из моје радње женске готове хаљине и то: Мантиле и кишне Огртаче (Regenmanteln) као и шифонско платно коначно напуштам, и цене испод фабричних цена бележим. Мантиле 1. ком. од ф. 9.— до ф. 15.— Огртаче за кишу 1 ком. од ф. 6.— до ф. 12.— Шифон 1 ком. од ф. 7.50 до ф. 9.50. Ово је најзгоднија прилика за пошт. публику која

ИЗЛОЖБУ У НОВОМ САДУ

почетком Аугуста о. г. посетила буде; нарочито пак, свака вредна удавача може ту згодну прилику употребити, с мали новци до потпуне опреме доћи.

Осим горе наведеног препоручујем огроман избор Мушка и Женска веша, сваковрстни чипака, франци, свилени и атласки пантљика; Мидера, развог веза, Вулева бела и у бојама, Атлаза у бојама и белог за венчане хаљине, Шлајера за лице и венчање, почети послова, кишобрана, Сунцобрана, Лепеза, разних корпи, Дувањара, Новчаника, Брошева, Сапуна, Парфима, Дамепудера, и т. д.

Све послугом солидном а ценом најнижом утврђеном. препоручујући се пошт публици јесам с поштовањем

Стева Димитријевић

2—3

трговина „код златне кугле“ у Новом Саду.

КАСЕ

по најновијој американској системи
сигурне од ватре и харе
из фабрике

ФЕЛИКСА БЛАЖИЧЕКА

У БЕЧУ

у солидности и каквоћи израде не уступају ни једној до сада познатој фабрици а у цени су знатно јефтиније. — Наручбине прима и одправља госп. Ђорђе Миличевић, трговац у Бечу, Lazzenhof, код кога се могу мустре видити и цене сазнати.

15—33